

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžf/8/2014
Identifikačné číslo spisu:	5013200879
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2015
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5013200879.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Z. H., bytom E. XXX/XXX, H. K., zastúpený JUDr. Tatianou Polkovou, advokátkou so sídlom Na priekope 174/13, Žilina, proti žalovanému: Colný úrad Žilina, so sídlom Pri cintoríne 36, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 9006031/1/383055/2013 zo dňa 9. augusta 2013, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/109/2013 - 22 zo dňa 12. decembra 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/109/2013 - 22 zo dňa 12. decembra 2013, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline napadnutým uznesením č. k. 20S/109/2013 - 22 zo dňa 12.12.2013 zastavil konanie vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 9006031/1/383055/2013 zo dňa 09.08.2013, keď dospel k záveru, že výzva na zaplatenie nedoplatku na dani podľa § 80 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte uznesenia len „daňový poriadok“) je takým procesným rozhodnutím, ktorým sa povinná osoba vyzýva, aby zaplatila svoj nedoplatok na dani, ktorý vznikol na základe iného právneho titulu. Jedným z právnych titulov vzniku daňového nedoplatku je nezaplatenie dane v stanovenej lehote podľa podaného daňového priznania, na základe čoho môže byť zostavený vykonateľný výkaz nedoplatkov ako exekučný titul, ktorý je priamo vykonateľný v daňovom exekučnom konaní. Na vymáhanie daňového nedoplatku postačuje, ak daňový subjekt podá daňové priznanie a v zákonom stanovenej lehote neuhradí daň. Už podaním daňového priznania bez toho, aby bolo potrebné v konkrétnej veci vydávať rozhodnutie o vyrubení dane sa daňový subjekt dostáva do pozície daňového dlžníka. Daňová výzva ako aj rozhodnutie o námietke proti tejto výzve majú charakter procesného rozhodnutia, ktoré sa týka len procesného postupu správcu dane pred začatím daňového exekučného konania, a preto nepodlieha súdnemu prieskumu v zmysle § 248 písm. a/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej v texte uznesenia len „O. s. p.“). O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov

konania, ktoré bolo zastavené.

Proti predmetnému uzneseniu podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie, v ktorom sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na konanie krajskému súdu.

Uviedol, že je nesporné, že námietka je legitímnym opravným prostriedkom zakotveným v treťom diele druhej hlavy daňového poriadku, pričom v § 78 sú vymenované rozhodnutia vylúčené zo súdneho prieskumu a rozhodnutie o námietke tam uvedené nie je. Samotné rozhodnutie o námietke má všetky znaky riadneho rozhodnutia správneho orgánu a nemá charakter a znaky procesného rozhodnutia týkajúceho sa vedenia konania. V konaní o námietke sa rozhoduje o právach a povinnostiach daňového subjektu a nie o vedení konania. Rozhodnutie o námietke je spôsobilé založiť, zmeniť alebo zrušiť oprávnenia a povinnosti fyzických a právnických osôb, môžu ním byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb priamo dotknuté. Tento záver vyplýva aj z toho, že námietke môže ako aj nemusí byť vyhovené. Postupom krajského súdu došlo k odmietnutiu práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy SR.

Žalovaný v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že následkom nevyhovenia výzve správcu dane, t. j. nezaplatením daňového nedoplatku sa žalobca dostal do pozície daňového dlžníka a dochádza k vymáhaniu daňového nedoplatku v daňovom exekučnom konaní. Správca dane využil fakultatívny charakter výzvy na zaplatenie daňového nedoplatku pred začatím exekučného konania, nakoľko v praxi dochádza k námietkam daňových subjektov pri nevydaní výzvy pred začatím daňového exekučného konania. Vydaním rozhodnutia o nevyhovení námietky nedošlo k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností žalobcu, keďže nesplnenie si zákonnej povinnosti žalobcom pri vzniku daňovej povinnosti (nezaplatenie spotrebnej dane) sa viaže na daňové exekučné konanie, v ktorom sa predmetný daňový nedoplatok vymáha bez ohľadu na rozhodnutie o námietke, pretože takéto rozhodnutie nemá vplyv na vznik resp. zánik žalobcovej povinnosti. Uvedené rozhodnutie je procesným rozhodnutím, ktoré upravuje vedenie konania, ktorým sa správny orgán nedotkol subjektívnych práv účastníka konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p.) preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy SR, kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

Podľa § 248 ods. 2 súdy nepreskúmajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa 71 daňového poriadku, daňový subjekt môže uplatniť námietku, ak to ustanovuje tento zákon. Ak tento zákon neustanovuje inak, o námietke rozhoduje orgán, voči ktorému námietka smeruje, a podanie námietky nemá odkladný účinok; proti rozhodnutiu o námietke nie sú prípustné opravné prostriedky.

Podľa § 80 ods. 1 daňového poriadku, ak daňový subjekt v lehote podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov alebo určenej v rozhodnutí správcu dane nezaplatil daň alebo neodviedol vybranú daň alebo zrazenú daň, správca dane ho môže vyzvať, aby daňový nedoplatok odviedol alebo zaplatil v ním určenej náhradnej lehote. Táto lehota nesmie byť kratšia ako 15 dní. Správca dane je povinný v tejto výzve upovedomiť daňového dlžníka o následkoch neodvedenia alebo nezaplatenia daňového nedoplatku. Proti

výzve možno podať námietku do 15 dní od jej doručenia. Podanie námietky má odkladný účinok. Rozhodnutie o vyhovení námietke nemusí obsahovať odôvodnenie.

Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného č. 9006031/1/383055/2013 zo dňa 09.08.2013, ktorým nevyhovel námietke žalobcu podanej proti výzve č. 900609/1/311159/2013 zo dňa 01.07.2013 na úhradu spotrebnej dane z tabakových výrobkov vo výške 36 400 € za zdaňovacie obdobie január 2013, ktorú mal žalobca uhradiť na základe daňového priznania zo dňa 12.06.2013.

Výzva na zaplatenie nedoplatku na dani následné rozhodnutie o námietkach je takým procesným rozhodnutím, ktorým sa povinná osoba vyzýva, aby zaplatila svoj nedoplatok na dani skôr ako správca dane začne daňové exekučné konanie. Predmetná výzva je procesným rozhodnutím, ktoré sa týka len procesného postupu správcu dane pred začatím vedenia daňového exekučného konania, nerozhoduje sa v nej o vyrubení dane v určitej výške, nakoľko táto vyplýva z iného titulu. Výsledok konania o námietke je určujúci pre ďalší postup správcu dane len v tom zmysle, čo pristúpi alebo nepristúpi k vymáhaniu nedoplatku v daňovom exekučnom konaní, nedotýka sa hmotných práv daňového subjektu (žalobcu), a preto ho ani nemožno považovať za rozhodnutie týkajúce sa základných práv a slobôd, ktoré by spadalo pod čl. 46 ods. 2 ústavy.

Na základe uvedených dôvodov najvyšší súd napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdil.

O trovách konania rozhodol najvyšší súd v súlade s § 246c ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že žiadnemu z účastníkov právo na ich náhradu nepriznal, keď žalobca nebol úspešný a žalovaný nemá v takomto konaní právo na náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.